
Dzień 5. Mk 16, 15-18

I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie».

- **Stając w obecności Bożej** uczynimy znak krzyża.
- **Wzbudźmy intencje** prosząc **aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny, były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.**
- **Wyobraźmy sobie** jak Jezus przekazuje uczniom kontynuację Jego misji.
- **Prośmy** w tej medytacji o wierność decyzji pójścia za Jezusem.
- **Rozpocznijmy rozważanie przeczytanego Słowa Bożego**

Punkt 1. Być chrześcijaninem

Jezus mówi o warunkach niezbędnych do zbawienia. Trzeba uwierzyć Jezusowi i żyć łaską sakramentu chrztu. W tym sakramencie zostaliśmy odrodzeni do nowego życia w Chrystusie i włączeni we wspólnotę Kościoła. Odtąd całe życie ma być odkrywaniem godności dziecka Bożego oraz misji otrzymanej od Jezusa. Chrzest to niezatarte duchowe znamię, którego nie można wymazać. Czy znam miejsce i datę mojego chrztu? Czy rozwijam ten dar i widzę jego owoce w moim życiu?

Punkt 2. Głosić Ewangelię

Wiara w Jezusa jako posłanego przez Ojca, oznacza udział w Jego misji. „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20,21). Jezus także mnie posyła do ludzi, aby nieść im nadzieję. Jego zmartwychwstanie utwierdza mnie w przekonaniu o zwycięstwie Boga nad złem, grzechem i śmiercią. Moim zadaniem jest wprowadzanie pokoju Bożego i Jego miłości tam, gdzie jestem. Mam podjąć trud przeciwstawiania się złu w sobie i na zewnątrz. Jezus daje siłę do wytrwania. Czy jestem gotowy razem z Nim nieść Dobrą Nowinę tym, których spotykam?

Punkt 3. Żyć wiarą w codzienności

Ludzie bardziej słuchają świadków niż nauczycieli. Jeśli sami doświadczamy wyzwolenia przez Jezusa, to powinniśmy z nową mocą i wiarą mówić o Bogu, który przyszedł na ziemię i szuka zagubionego człowieka. To Bóg wprowadza nową sprawiedliwość i tylko On dokonuje tego ostatecznie w Jezusie.

Możemy ufnie prosić Jezusa, który nas zna i słucha, aby rozwijało się pośród nas Jego Królestwo. Jezus zapewnia, że w Jego imię możemy wypraszać uzdrowienie duchowe i fizyczne oraz przynosić prawdziwe wyzwolenie. Jeśli prosimy z żywą wiarą, to możemy być świadkami cudownych wydarzeń, które umacniają naszą wiarę i świadczą o tym, że Jezus żyje i działa również dzisiaj.

Z jaką decyzją wychodzę z tych rekolekcji? Na czym chcę budować moje życie?

Zakończmy rozważanie osobistą rozmową z Panem o przebiegu tej medytacji i odmówmy „**Ojcze nasz**”.